

ПАРТГРУПАМ — АКТЫЎНАСЦЬ

На гэтым тыдні адбыўся адварылік аблігатны сход гісторыка-філалагічнага факультета. На ім абмеркавана пытанне аб работе партыйных груп. З дакладам выступіў член партбюро дацэнт Р. Р. Лазько. Ен і прызначыўшы ўздел у спрэчках га-

варылік як аб становым у дзеянасці партгруп факультэццаў падраздзеленіяў, якія месца недахопах. Прынятая сходам пастанова накіравана на далейшую актыўнасць дзеянасці партгруп.

Весткі з эканамічнага факультэта



НА ЗДЫМКУ: выпускніцы эканамічнага факультэта — мадальныя навуковыя супрацоўнікі кафедры эканомікі працы Т. Іванова (злева) і Т. Крэктун апрадаўвакоў эканамічную інфармацію аб дзеянасці брыгад на Гомельскім заводзе пускавых рухавікоў.

Навукова-даследчая работа З ПЕРШАГА КУРСА

Студэнты эканамічнага факультэта актыўна займаюцца навукова-даследчай работай: удзельнічаюць у розных сеансах і гуртках, якія ёсць на кожнай кафедры, пішуць курсавыя і навуковыя работы на тэмы, не пасродные звязаным з народнай гаспадаркай. Лепшыя даследаванія прадстаўляюцца ў рэспубліканскіх і ўзесаюзных конкурсах студэнцічных навуковых работ. Большасць з іх адзначаны ўзнагародамі, атрымалі вышэйшыя катэгорыі. Некаторыя даследаванія ўкаранёны ў вытворчасць на прадпрыемствах г. Гомеля — вытворчых аб'яднаннях «Гідраўтаматыка», «Белмальпосуд», «Гомельдроў» і з межамі вобласці — на Лунінецкім заводзе па вытворчасці электрарухавікоў для сельскай гаспадаркі, у ВА «Валкавыскімемантанспер». Сумарны эканамічны ўзел ад іх укранення склаў звыш 107 тысяч рублёў.

На факультэце створан Савет па навукова-даследчай работе студэнтаў, які ўзначальвае доктор эканомікі, прафесар У. Д. Арапчанка. Асаўблівую ўзагу Савет узяліле ўзделу ў навуковай творчасці студэнтаў першакурснікаў.

Нядыўна адбыўся спрадаванчна-выбарны сход секцыі эканамічнай географіі, якія ёсць на кафедры галіновых эканомік (навуковы кіраўнік секцыі — дацэнт А. А. Малахаў). У яе работе актыўны ўздел прымяняюцца і першакурснікі. На сходзе выбран актыўныя сесіі, якую ўзначаліў студэнт групы Т-11 У. Лешы.

Уздел у навукова-даследчай работе — добрая палохітоўка

За вокнамі — зіма. Але тыя студэнты гісторыка-філалагічнага факультэта, якія заходзяць у археалагічны музей універсітэта, ішча вельмі часта ўспамінаюць лета, якое прынесла ім радасць зямёства са сваёй будучай прафесій гісторыка. І можа таму, што

ўсё першае — самае памятнае, самае пазабывае, не могуць яны, ціпер ужо другія курсікі гісторычнага аддзялення, не нагадаць свою першую ў студэнцкім жыцці археалагічную практику.

Археалагічнае практика

У кожнага студэнта сустрака і зямёства са сваёй будучай прафесіяй адбываецца па-разнаму. Для нас, будучых гісторыкаў, яно пачынаецца з археалагічнай практикі.

...Не закончыўся яшчэ навучальны год, трэба было здаць летнюю экзаменационную сесию, а мы ўжо пачынаем выхавацца да сустэрэчы з мінульым нашага краю. Мы з хвяляваннем слухалі расказы старшакласнікаў аб раскопках, выбіралі камандзіраў і камісара, размікуювалі абавязкі, запасалі канцэнтратамі, марылі аб цікавых знаходках.

І вось мы, нарашце, на месцы — у вёсцы Ліскі Рэчыцкага раёна. Тут нас сустэрэць кіраўнік практикі: мадэльныя навуковыя супрацоўнік Інстытута археалогіі АН БССР М. І. Лашанкоў. Ён пазнаёміў нас з правіламі выдзення работ на раскопках, тэхнікай бляспекі. Пад яго кіраўніцтвам былі падрыхтаваны асноўныя прылады працы для раскопак.

Сонечнай рабочай дні мы разам з М. І. Лашанковым і асістэнтам кафедры гісторыі СССР і ўсеагульнай гісторыі

У. У. Багамольнікам адправіліся на месца работы — да старажытнага гарадзішча на беразе ракі Ведрыч. Перад намі ляжала раўнінная мясцовасць, разрэзаная цхай і павольнай ракой. Вакол, на асушеных тарфяніках, каласілася збажына. А вось і старажытнае гарадзішча — невялікі пясчаны астраўак, над якім узвышшаўся двухмятровы вал, што апяясваў участак плошчай калі двух гектараў. Гэта было гарадзішча, харкторнае для хшароў нізінных забалочаных мясцовасцей. Валам яны абаранялі сваё жылле ад паводкі і ад ворага.

Раскопкі гэтага гарадзішча вядуцца ўжо трэці год. Нам давалася заданне на дзень — перакапаць, перебраць, прасеяць зямлю на 4,5 квадратнага метра — вынесці яе на насліках. Спачатку гэта было цяжка, але хутка мы ўцягнуліся ў работу. Мы радаваліся кожнаму знойдзенаму кавалку керамікі, кричалі «Ура!». калі трапіўся першы керамічны гузік, які ўказаў на адзін з відаў дзеянасці нашых далёкіх продкаў — ткацтва. Але гэтых знаходак,

на наш погляд, было недаскаткова. Мы хацелі знаўшы металічныя речі: гарадзішча ж адносіцца да VI—III стагоддзяў да нашай эры. Гэта ранні жалезні век. З якім захапленнем сустрэлі мы першыя металічныя нож, потым — шпількі, зауважылі... Знойдзены былі і кавалкі двух забану, адзін з якіх удалося сабраць поўнасцю.

Пасля кожнай знаходкі ўчэвары мы засыпалі пытаннімі нашым кіраўніку. Яны растлумачвалі нам прызначэнне знаходак, рассказвалі аб раскопках і археалагічных даследаваніях у Віцебску і Ноўгарадзе, Ленінградзе і Полацку, Мінску і іншых гарадах і вёсках краіны. З вялікай цікавасцю мы слухалі спрэчкі паміж М. І. Лашанковым і В. Я. Кудрашовым аб знаходках веку бронзы, ранняга жалеза і каменага века. На раскопках, у час гэтых спрэчак, мы «бачылі» ўсю археалогію як науку, паломні іе і на зацягнутыя застанемся ёй верныя.

I. ЭСМАНТОВІЧ,
студэнтка кружка Г-21
гістрафіла.

НАВЫКІ НАБЫЛІ Ў ПРАЦЫ

Гарадзішча, дзе мы вялі раскопкі, даволі вялікае. У старажытны часы яно было анесена валам і ровам. Вал захаваўся і да цяперашняга часу, толькі стаў нізкім і расплывчатым.

Усё гарадзішча было разбіта па квадратах, 2×2 метрах. Мы капалі так, што на кожнай зямлі дасвядлілася па чатыры квадраты і

(на глыбіню ў адну рыдллю-ку, на вышыню яе металічнай часткі — «штык»), потым — другі пласт, і, наці культурны пласт не закончыўся, капалі яшчэ.

Мы вялі раскопкі толькі гарадзішча. На большае ў нас не хапала людзей і часу. У апошніх дні падрабяйлі сценкі раскапанага участка па нацягнутай ніці. Потым вялі раскопкі

дак. Кожнай з іх фіксавалася і раней, у працэсе раскопак, з указаннем квадрата і пласта, у якіх яны знаходзяліся. Пазней усе знаходкі класіфікаваліся, найбольш важныя з іх парабаўваліся з аналагічнымі речамі з іншых гарадзішчаў. На аснове атрыманых даных будуть зроблены пэўныя выклады і заключэні.

С ГАРАДЗІШЧА

СЯБРОУСКА

курсе палітпракатаў КІДУ нашага ўніверсітэта звязу першае месца. Іго выканаваў дзеянасць студэнтка групы Р-31 гісторыка-філалагічнага факультэта Таццяна Рабенка.

Абавязковым спадарожнікам усіх студэнціх сустэрэч стаў пісціца песня. Інтерэс зантанічнай, камешні, не стаў выключэннем. Гучалі гра-песні на украінскай, беларускай, польскай і рускай мовах.

Далеганы Цалінградскага медыцынскага інстытута прыездаў з сабой на злет фільм, які быў знят летам у час працоўнага семестра, і плёнку з записам пажаданій і развітальных слоў байкоў атрада. Іх глязелі і слухалі з вялікай цікавасцю не толькі былыя «мерыўнікі», але і тыя, хто падэлалі працаваць наступным летам у Казахстане.

На практичнай канферэнцыі далеганы аблігатнічнаўся вольтам работы КІДУ, расказаў аб новых формах сваёй пісціцы, абмеркаваў праblems, якія іх хва-

лююць.

Запаміталася пaeздка ў Вікінгу — невялікі гарадок у падногі Карпат.

ПРАВЯРЮЦЬ НАРОДНЫЙ КАНТРАЛЁРЫ

У арганізацыі работы кропак грамадскага харчавання ўніверсітата ёсць шмат істотных недахоўк, на якіх неаднаразова ўказала адміністрацыя треста сталовых, рестаранаў і кафэ народных кантралёров ГДУ. Справядлівы нараханы студэнтаў і супрацоўнікаў выклікае нізкая якасць рыхтуемых страв іх бедны асартымент. Так, напрыклад, 5 снежня ўсталовай № 86, якая працуе пры інтернаце ў Валатаве, з першых страв упраноўвалі толькі суп з рыбных кансерваў, а з халодных закусак — батчковую іку і кіслы тварог. Калі ж у меню значыцца масны салат, то яго болш дакладна было бы называць бульбінам. Рэдка бываюць малочныя супы, кашы, салаты з гародніны, супы з натуральнага мяса. Ніколі не бывае яблыкай.

У буфете першага корпуса віма гарачых першых страв. А на трэдзе віа ўсіх буфетах, як правіла, упраноўваюць харчаваніны сокі, калі-нікад малаю і часцей за ўсё кофе, якаксць якога адваротна працарыяльная яго коншы. Ці не прасцей наладзіць прыгатаванне чаю непасрэдна на месцы ў кожным буфете, а не вазір ведрамі кофе, які рыхтуецца на сталовай, а затым не склады разоў яго падаграваюць?

Члены галаўной групы народнага кантролю не раз пыталіся ў загадчика сталовой № 40 П. І. Духа, калі, нарешце, устаноўцы тытан у буфете першага корпуса, каб даць магчымасць ўсім жадаючым выйці гарачага чаю? Але адміністрацыя сталовой не сляпшаеца гэта выконваць, напэўна, таму, што яна больш заклапочана планавымі паказыкамі, а не настроем наядевальника.

Справядліва будзе адзначыць, што за апошні час некалькі пашыруюць асартымент других страв. Праўда, бываюць выпадкі, калі дефыцитныя прадукты не даходзяць па прызначэнню. 7 снежня народны кантралёр праверыў работу буфета

БЕЗ АПЕТЫТУ ХАРЧУЮЦА Ў СТАЛОВЫХ І БУФЕТАХ УНІВЕРСІТЭТА

у інтернаце № 2 па вуліцы Кірава (буфетчыца Л. В. Зіновіца). За паўгадзіны да зачынення буфета правяраючыя выявілі 50 порцікі смажанай печані, атрыманай яшчэ раніцай. Меню ж было вывесчана за ўчарашні дзень, у якім печані не значылася. На пытанне кантралёраў, чаму вывесчана старое меню, буфетчыца Л. В. Зіновічка расплюмачыла, што яго ўсё роўна нікто не чытае, а пра печані нікто не пытаў. Аптынне студэнтаў, якія знаходзіліся ў той час у буфете, паказала, што яны з бяз задавальненнем узялі печані, а не тое, што ім упраноўвалі. Такія адносіны да справы з боку буфетчыцы нельга дараваць. Відаць, адміністрацыя сталовой не лішнім было бы правесці сур'езную выхаваўчу работу сярод сваіх работнікаў.

Разам з тым, шмат цёплых слоў можна сказаць аб распарядку работы буфетаў і сталовых. Чаму ж адны адкрывайцца ў зручны для студэнтаў час, другія — так, як гэта зручна яго работнікам? Сталовая ў Валатаве пачынае працаваць у 9 гадзін раніцы, калі студэнты бытагічнага і эканамічнага факультэтатаў ужо на занятиях. Закрываецца сталовая у 15.30—16 гадзін, калі многі з іх яшчэ не паспелі вярнуцца ў інтернат. Але нельга лічыць, што і тым, хто паспей у сталовую да закрыцца, пашанцавала. Часцей за ўсё іх часе распараванне, таму што, як правіла, пасля 14 гадзін тут мала чаго застаецца з мясных страв. А тое, што і засталося,

не выклікае апетыту. Адміністрацыя сталовой адправляе студэнтаў у буфет, які працуе тут жа, пры інтернаце з 14 да 20 гадзін. Але ўсім зразумела: якаксць супы, прыгатаванай яшчэ раніцай, пэраліт пакінута разоў з адной пасуды ў другую, ужо не тая.

Многія студэнты вымушчаны перад пачаткам заняткаў прыядзіцца ў Валатаву ў сталовую па вуліцы Песіна, каб пасенці, таму што у вучебных карпусах буфеты працуяць толькі з 11 да 16 гадзін, хайня заняткі праводзяцца зінці паліту і павесці на спікну крэсла. Іншым жа ўсё роўна: аб якой там яшчэ культуры паамыцца? А ў сталовай ў Валатаве абслуговуваюць будаўнікоў прамы ў специалізіравані, і пасля іх крэслы бываюць будрными. Сесія на якіх адважацца, зразумела, ніякім.

Недахоўка ў арганізацыі харчавання студэнтаў, супрацоўнікаў шмат. Пікідаваць іх треба агульнымі намаганіямі грамадскіх арганізацій ГДУ, работнікамі сталовых, буфетаў ўніверсітэта, трасты сталовых, распрацоўкі і кафэ.

Ім неабхідна клаўніці ў першую чаргу аб эдвароў і настроі людзей, а не аб плавных паказыках.

Недарвальніна і тое, што многія студэнты ўніверсітэта аддаюць перавагу не ўніверсітэцкай сталовай, а чыгуначнай тэхніку, дзе кормяць больш смачна.

На думку студэнтаў, супрацоўнікаў, можна было бы арганізація ў буфетах такіх занаваній столі самараразліку (самаразлукаўвання) з гарачым чаем, бутэрбродаў з сырэм ці каўбасой, а не толькі з прожонкімі і булачкамі. Нават калі браці каўбасу па камісійных цінах, то кошт бутэрброда будзе не высокі, менш чым пірошка.

Гэта дазволіла б лікідаваць чэргі на перапынках, даю магчымасць пасеці практична ўсім.

Адным словам, палепшыць арганізацыю харчавання можна, варта толькі ўзяцца за гэту справу як след.

Бачным месцы — таблічка з надпісам: «У верхнім адзінні не аблугуваецца». А куды ж падзені паліту, калі гардзэр не працуе? Па словах загадчыка сталовой, нікто не згадаеца працацаца ў гардзёробе, таму што там холадна. Гадзін у зале стаяла вешалка, але пасля таго, як адзін са студэнтаў не знайшоў на ёй сваё паліту, вешалку прынялі. Так і стаілі ў чарзе, абедаюць наведальнікі сталовой ў паліту, шапках, не звязаючыя ўгары на надпісы на таблічках, якімі паставаліся на «упрыжожнікі» работнікі сталовой «інтэр'ер» залы. Хто яшчэ адносіць сібе да выхаваных людзей, той згадаеца зінці паліту і павесці на спікну крэсла. Іншым жа ўсё роўна: аб якой там яшчэ культуры паамыцца? А ў сталовай ў Валатаве абслуговуваюць будаўнікоў прамы ў специалізіравані, і пасля іх крэслы бываюць будрными. Сесія на якіх адважацца, зразумела, ніякім.

Недахоўка ў арганізацыі харчавання студэнтаў, супрацоўнікаў шмат. Пікідаваць іх треба агульнымі намаганіямі грамадскіх арганізацій ГДУ, работнікамі сталовых, буфетаў ўніверсітэта, трасты сталовых, распрацоўкі і кафэ.

Ім неабхідна клаўніці ў першую чаргу аб эдвароў і настроі людзей, а не аб плавных паказыках.

Недарвальніна і тое, што многія студэнты ўніверсітэта аддаюць перавагу не ўніверсітэцкай сталовай, а чыгуначнай тэхніку, дзе кормяць больш смачна.

На думку студэнтаў, супрацоўнікаў, можна было бы арганізація ў буфетах такіх занаваній столі самараразліку (самаразлукаўвання) з гарачым чаем, бутэрбродаў з сырэм ці каўбасой, а не толькі з прожонкімі і булачкамі. Нават калі браці каўбасу па камісійных цінах, то кошт бутэрброда будзе не высокі, менш чым пірошка.

Гэта дазволіла б лікідаваць чэргі на перапынках, даю магчымасць пасеці практична ўсім.

Адным словам, палепшыць арганізацыю харчавання можна, варта толькі ўзяцца за гэту справу як след.

Л. БАГАМАЗ,
член сектара быту
галаўной групы
народнага кантролю.

СПОРТ

ПРЫСВЕЧАНЫ СЛАЎНАЙ ДАЦЕ

У Бранску праведзены турнір жаночых каманд па ручному мячу на прыз «Бранскі партызан». Спаборніцтвы прысьвячаліся 40-годдю вызваленія суседніх з Гомельшчынай вобласці ад ізмеціка-фаціміцкіх захопнікаў. За перамогу змагаліся дзве каманды гаспадароў пляцоўкі, спарткомі Смаленск і Гомельскага дзяржуніверсітэта. Усе гульня выйгнали вялікую цікавасць беларускіх спартсменаў. Каманда ГДУ ўзімнена перамагла гандбалісткі Смаленска з лікам 37:19 і разгромна састаў г. Бранска — 27:21. А ў рашаючым пайдынку з камандай Бранск-1 яна ўступіла толькі адзін мяч. Гандбалісты прысьвяцілі першую чаргу ўніверсітэту. Каманда ГДУ, у якой зладжанай гульняй вызначыліся студэнты эканамічнага факультета Н. Старавойт, Т. Шаўло, А. Хартановіч, узялі гароджана памятным вымілем.

В. ВАЛОДЗІК.

ТУРНІР ШАХМАТЫСТАЎ

У другой дэказдзе снежня разыграна першынство ўніверсітэта па шахматах па праграме круглагадовай ўніверсітэцкай. Узімненую перамогу атрымалі шахматысты фізічнага факультета. Яны набралі 13,5 ачыка. На 2,5 ачак асталі каманды эканамічнага і матэматычнага факультэтатаў. Другое месцы прысьдуждзілі будучым эканамістам, якія ў сустрычніце з матэматычнага атрымалі маднейшыя, даўшыся перамогі з лікам 3:2.

Выклікае непаразумение падзеі фізкультурных арганізацій геалагічнага факультета і факультэта фізычавання, якія не выставілі сваіх каманд па ўдзеле ў гэтых цікавых спаборніцтвах.

(Наш кар.).

У САСТАВЕ ЗБОРНЯЙ

Пяць выхаванцаў ДЮСШ прысьвячаны першынству ЦС «Бураеўскі» да вольнай барацьбы, якое праходзіла ў Міску. Найбольшым поспеху добіліся С. Пірагоў і В. Папкоў (трэнер А. Хатлыёў), якія заваявалі срэбрныя жетоны. Першы з іх уключаны ў зборную каманду студэнткага таварыства краіны і рыхтуеца да юнацкага першынства СССР.

АБ'ЯЎЛЯЕЦЦА КОНКУРС

Камітэт камсамола, штаб працоўных спраў ўніверсітэта арганізаціяў конкуру на лепшыя эскізы значка зводнага студэнцкага атрада ГДУ. Ад кожнага факультэта будаўнічага прадстаўвіць на конкурс не менш трох эскізаў.

Журы вызначыць пераможцу, які будзе ўзнагароджаны граматай камітэта ЛКСМВ ГДУ.

Вынікі конкурсу будуть улічвацца пры падвядзенні вынікаў сацыялістычнага спаборніцтва паміж факультэтамі і лінейнымі СВА.

Эскізы значкоў неабходзім прадстаўніць у камітэце камсамола да 10 студзеня 1984 года.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

БССР
000 від.
Заказ 6577.